



# DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 13 września 1950 r.

Nr 40

T R E S C :

## ROZPORZĄDZENIE

**Poz.: 363** — Ministra Zdrowia z dnia 28 sierpnia 1950 r. w sprawie ustalenia wysokości i zasad pokrywania opłat za pomoc położniczą udzielaną przez położne gminne ośrodków zdrowia, będących zakładami społecznymi służby zdrowia . . . . . 495

## OBWIESZCZENIE

**364** — Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 września 1950 r. o ogłoszeniu jednolitego tekstu kodeksu postępowania karnego . . . . . 496

363

## ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 28 sierpnia 1950 r.

**w sprawie ustalenia wysokości i zasad pokrywania opłat za pomoc położniczą udzielaną przez położne gminne ośrodków zdrowia, będących zakładami społecznymi służby zdrowia.**

Na podstawie art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 434) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wysokość opłat za pomoc położniczą udzielaną przez położne gminne ośrodków zdrowia, będących zakładami społecznymi służby zdrowia, ustala się, jak następuje:

- 1) za odebranie porodu, pielęgnację kobiety i noworodka w ciągu 8 dni ryczałtowo      zł 3.000
- 2) za materiał opatrunkowy ryczałtowo      „      600

§ 2. Od opłat zwolnione są:

- 1) osoby korzystające z pomocy społecznej,
- 2) osoby prowadzące gospodarstwo rolne, a nie posiadające majątku podlegającego podatkowi od nieruchomości ani dochodów lub dodatkowych zajęć podlegających podatkowi obrotowemu bądź dochodowemu, jeżeli przychód szacunkowy z ich gospodarstwa nie przekracza 20.000 zł rocznie.

§ 3. 1. Ulgowe opłaty ponoszą:

- 1) osoby wymienione w § 2 pkt 2, jeżeli przychód szacunkowy z ich gospodarstwa jest wyższy niż 20.000 zł rocznie, a nie przekracza 200.000 zł rocznie,
- 2) członkowie spółdzielni rolniczo-produkcyjnych nie podlegający ubezpieczeniu społecznemu.

2. Wysokość opłat ulgowych dla osób wymienionych w ust. 1 pkt 1 ustala się w zależności od przychodu szacunkowego rocznego z gospodarstwa w sposób następujący:

- 1) przy przychodzie ponad 20.000 — 60.000 zł — 30% opłat,
- 2) przy przychodzie ponad 60.000 — 120.000 zł — 60% opłat,
- 3) przy przychodzie ponad 120.000 — 200.000 zł — 85% opłat.

3. Członkowie spółdzielni rolniczo-produkcyjnych, wymienieni w ust. 1 pkt 2, ponoszą opłaty ulgowe w wysokości 30% opłat.

4. Ulgi przewidziane w ust. 2 i 3 przysługują również członkom rodzin osób wymienionych w ust. 2 i 3, pozostającym na ich wyłącznym utrzymaniu.

§ 4. Za członków rodzin uważa się: 1) małżonkę, 2) matkę, 3) matkę współmałżonka oraz 4) córki własne, przysposobione i pasierbice w wieku do lat 18, a jeżeli pobierają naukę w szkołach publicznych lub w rzemieśle — w wieku do lat 24. Na równi z dziećmi traktuje się sieroty po ofiarach wojny, pozostające na utrzymaniu osób uprawnionych do zwolnień i ulg.

§ 5. 1. Opłaty pobierają ośrodki zdrowia przed udzieleniem pomocy położniczej.

2. Nieuiszczenie opłat nie może być powodem odmowy udzielenia pomocy położniczej w przypadku nagłego porodu.

3. W przypadku, gdy czynność położnej ogranicza się do zbadania kobiety rodzącej i skierowania jej do szpitala, ośrodek zdrowia zwraca 75% pobranych opłat.

§ 6. Opłaty ponosi kobieta rodząca lub osoby, na których ciąży obowiązek alimentarny, jeżeli obowiązek

pokrycia opłat nie ciąży na innych osobach lub instytucjach z mocy szczególnych przepisów prawnych.

§ 7. 1. Prezydium gminnej rady narodowej miejsca zamieszkania kobiety rodzącej, która korzystała z pomocy położniczej położnej gminnej, a w razie nieustalenia jego — prezydium gminnej rady narodowej ostatniego pobytu tej osoby — ustala istnienie okoliczności, uzasadniających zastosowanie zwolnień lub ulg od opłat, określonych w §§ 2 i 3.

2. Należenie do spółdzielni rolniczo-produkcyjnych (§ 2 pkt 3) powinno być stwierdzone przez zarząd spółdzielni.

§ 8. 1. Zaległe opłaty za pomoc położniczą, udzieloną przez położne gminne, podlegają przymusowemu ściąganiu w trybie przepisów o egzekucji administracyjnej świadczeń pieniężnych, z wyjątkiem należności od rodzeństwa kobiety, której udzielono pomocy położ-

niczej; takie należności mogą być dochodzone tylko na drodze sądowej.

2. Podstawą do wykonywania egzekucji administracyjnej jest wykaz zaległych opłat ustalony przez ośrodek zdrowia.

3. Za zaległe opłaty uważa się opłaty nie uiszczone w terminie 14-tu dni po dniu doręczenia wezwania do ich uiszczenia.

§ 9. Opłaty za pomoc położniczą, udzieloną przez położne gminne, nieściągalne w trybie wskazanym w § 8, podlegają w całości umorzeniu na podstawie uchwały właściwej powiatowej rady narodowej.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia: w z. B. Kożusznik

## 364

### OBWIESZCZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 2 września 1950 r.

#### o ogłoszeniu jednolitego tekstu kodeksu postępowania karnego.

Na podstawie art. 21 ustawy z dnia 20 lipca 1950 r. o zmianie przepisów postępowania karnego (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 348) ogłaszam w załączniku do obwieszczenia niniejszego jednolity tekst kodeksu postępowania karnego z dnia 19 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 33, poz. 243) z uwzględnieniem zmian, wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu, i z zastosowaniem nowej, ciągłej numeracji artykułów.

Podany w załączniku do obwieszczenia niniejszego jednolity tekst kodeksu postępowania karnego nie obejmuje przepisu art. 562 w brzmieniu jednolitego

tekstu (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 33, poz. 243), który stanowi:

„Art. 562. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie równocześnie z przepisami wprowadzającymi kodeks postępowania karnego — z dniem 1 lipca 1929 roku“.

Podany w załączniku do obwieszczenia tekst jednolity obowiązuje od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 20 lipca 1950 r. o zmianie przepisów postępowania karnego (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 348).

Minister Sprawiedliwości: w z. T. Rek

Załącznik do obwieszczenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 września 1950 r. (poz. 364).

### KODEKS POSTĘPOWANIA KARNEGO.

#### Przepisy ogólne.

**Art. 1.** Postępowanie w sprawach o przestępstwa, należące do właściwości sądów powszechnych, odbywa się według przepisów niniejszego kodeksu.

**Art. 2. § 1.** Sąd wszczynają postępowanie na żądanie uprawnionego oskarżyciela.

§ 2. Oskarżyciel powinien wyjednać zezwolenie na ściganie określonej osoby, jeżeli takiego zezwolenia wymaga szczególnie przepis ustawy.

**Art. 3.** Nie wszczynają się postępowania, a wszczęte umarza się, w razie:

- braku znamion przestępstwa w czynie, zarzucanym oskarżonemu;
- śmierci oskarżonego lub
- innej okoliczności wyłączającej ściganie.

**Art. 4.** W razie nieujęcia oskarżonego lub jego dłuższej nieobecności w kraju, choroby psychicznej albo innej ciężkiej choroby uniemożliwiającej prowadzenie sprawy, postępowanie zawieszają się na okres trwania przeszkody. W miarę potrzeby należy zebrać i zabezpieczyć dowody.

**Art. 5. § 1.** O wszczęciu jak również o ukończeniu postępowania przeciwko osobom, podlegającym publicznej władzy dyscyplinarnej, a także przeciwko uczniom i słuchaczom szkół i zakładów naukowych, zawiadamia się właściwą władzę.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się również do wszystkich osób, zatrudnionych w państwowych władzach, urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach, w organizacjach i przedsiębiorstwach spółdzielczych oraz organizacjach społecznych.